

— (Vilmos császár Magyarországon.) Vilmos császár csütörtökön este 8 óra 40 perckor érkezett Zsolnára, ahol az udvari különvonathoz kapcsolták Marx János máv. elnökgazdát szalonkocsiját és Zsolnától kezdve Marx vezeti az udvari vonatot egész Kisköszegig. Budapestre pénteken reggel 5 óra 36 perckor érkezett meg a császár a kőbányai felső pályaudvaron. Innen a különvonatot a ferencvárosi és kelenföldi pályaudvarokon át átvezették a fiúmei vonalra. Vilmos császár pénteken délelőtt 11 óra 38 perckor a pécsi pályaudvarra érkezik, melyet ez időre teljesen elzárnak. A vonat itt mozdonyt vált, majd folytatja útját Pélmonostorra, hova 1 óra 3 perckor érkezik meg és ahol a császárt csak Frigyes főherceg várja. Tíz perces ittudózás után a vonat átmegy a drávavölgyi vasut vonalára és folytatja útját Kisköszegre, honnét a császár motorosónakon megy át a Duna tulsó partjára, a karapancsai erdőszögbe. Innen Vilmos császár kis kocsin mindjárt cserkészésre indul. Kisköszegen minden hivatalos fogadtatás elmarad és a megérkezés idején a pályaudvart a közönség elől teljesen elzárják.

— (A vendéglősök közgyűlése.) A Magyar Vendéglősök Országos Szövetségének tizedik rendes évi közgyűlése csütörtökön ért véget. A közgyűlés tagjai csütörtökön a rendelkezésükre bocsátott különvonatokon reggel kilenc órakor a jánoshegyi Erzsébet-kilátó tornyot látogatták meg. A toronynál Gundel ipartársulati elnök nagyhatású beszédben vázolta az Erzsébet kilátótorny létrejöttének történetét. Különösen kiemelte az érdemeket, amelyeket Glück szerzett magának a torony létesítése körül. Glück Frigyes válaszában lelkes beszéddel buzdította a vendéglősöket a hazaszeretet és az ipar szeretetének ápolására. Utána pedig Juranovics Ferenc, a szegedi ipartársulat elnöke, a vidék vendéglőseinek nevében fejezte ki köszönetét a budapesti vendéglősöknek azért a nagy áldozatkészségért, hogy nagylelkű adományokkal a torony építését a székesfőváros segítségével lehetővé tették. A Jánoshegyről az egész társaság a Margitszigetre vonult, amelynek első vendéglőjében reggeliztek. Délután három órakor a társaság külön hajón, a Hattyun, Budafokra ment a François-gyár meglátogatására. A gyár bejáratánál François Lajos és François Caesar fogadta a társaságot. A társaság mindenekelőtt a pincéket tekintette meg, majd gazdag uzsonnához ültek, ahol számos felköszöntő hangzott el.

— (Versenyfutás modern szoknyákban.) Pesten is eléggé ismertek már, fájdalom, azok a női aljak, melyeket jó félve a párizsi félvilág kapott fel és hozzánk, mint a középosztály viselete jutott el. Térden alul erősen szűkülő aljak ezek, melyeknél izléstelenebb valamit férfi szem el sem képzelhet. Járnai, sőt sietni képtelenség bennük. Párizsban mult csütörtök óta megszűnt a járvány. A Buffalo Velodromban csütörtökön versenyfutást rendezett az igazgatóság, a versenyzők persze ilyen aljat viseltek. Az első díj egy taft selyem ruha volt, persze nem ilyen szabású, hanem a mostani divatnak megfelelőleg modern. Pár százan vettek részt a versenyben, a versenyt egy kávéházi énekesnő nyerte el. A verseny annyira komikus volt, hogy Párizsban a ruha-szörnyeteg örökre kimult. A versenyt, mint párizsi lapok írják, előkelő női szabók rendezték, hogy elpusztítsák ezt a divatot és céljuk sikerült is.

— (A magyar kalandor.) Megirtuk, hogy Klimm Bélát, a budapesti József-műegyetem egykori rektorának, Klimm Mihálynak, fiát, aki utazásai közben a világszerte ismert Margulin szélhámossal megismerkedett és a De la Ramée grófi nevet vette fel, a hágai rendőrség Margulin büntársá gyanánt letartóztatta. A gróf ur egyébként hosszabb időn keresztül tagja volt az angol származású Schwabe testvérek hamisjátékos bandájának, amely valóságos tournékat rendezett az egész föld kérekségén keresztül. De la Ramée ezzel a társasággal Indiát és Japánt is megjárta. A hamisjátékos kompániát 1908-ban a párizsi rendőrség hamisjátékoson kapta és De la Ramée kivételével, aki idejekorán megugrott, az összes tagjait le is tartóztatták. A hamisjátékosok, akiket akkor ki is utasítottak Franciaországból, ezután Angliába mentek, ahol a társaság az előkelő negyvedben házat vásárolt és ott valóságos orgiákat ült az angol arisztokrácia homosexuális tagjainak részvételével. Klimm Béla is részt vett ezeken a mulatságokon, ami mellett azonban a hölgyek társaságát sem kerülte. Klimm a mult télen Londonban megismerkedett a khedive egyik nőrokonával, aki csakhamar benső, bizalmas barátságával tüntette ki a szélhámost. Klimm Béla az egyiptomi hercegnő költségen fényűző életmódot folytatott és csak véletlenül mult, hogy férje nem lett az egyiptomi hercegnőnek, akit azonban idejekorán felvilágosítottak.

— (Az elmebaj tünete.) Egy rokonszenves fiatal ügyvédrel az a gyanus hír terjedt el a napokban, hogy alighanem valami baja van? A suttogások egyre jobban nőttek, a végén már nyíltan ki is mondták, hogy kezdődő elmebaja van. A hirtelmeleg ismérése, egészen kezdő ügyvéd terjesztette. Valaki aztán megkérdezte:

— Mégis, mondja csak, miből következteti ön a súlyos állapotot?

— Uram, majd elmondok. Esztendők óta bizalmas jóbarátságban vagyok vele, együtt jogász-kodtunk, együtt buktunk. Azaz hogy csak én buktam, mert, mint látni való is, ő megusza a vizsgát, míg rajtam az sem segített, hogy Székely, a „bukowok” hóhéra, miniszter lett. A napokban fölkerestem és megkértem, hogy írjon alá egy ötszáz koronás váltót. Elmondtam azt is, mire kell, élenként részleteztem a helyzetemet. Ő azalatt az íróasztalára könyökölt és bambán nézett rám. Nem szólt egy szót sem, csak nézett. Eltelt egy óra is, mire megszólalt:

— Milyen jó, hogy nem esik az eső!

— De kérek, — feleltem — itt a váltóról van szó!

— Hja, igaz, a mult héten esett. De elég kárt is okozott!

Szegény ember, mindjárt láttam, hogy meg van zavarodva. Egyszerűen nem értette, amit mondok. S ha találkozunk, majd leszakítja a kabátgombjaimat, mindig az esőről beszél.

... A magyarázat óta már nem aggódik senki az ifju ügyvéd egészségéért.

— (Gróf Andrassy Károly betegsége.) Gróf Andrassy Géza elsőszülött fia, Károly, ez idő szerint a győri 6-ik huszárezred önkéntese, már két hét óta nagy betegen fekszik az István-úti szanatóriumban. A fiatal gróft szeptember elején külön vasuti kocsiban hozták Budapestre és az István-úti szanatóriumban vakbélgyuladást konstataáltak nála. A beteget dr. Barta Gábor azonnal megoperálta, de állapota azért napokon át nagyon válságos volt. Most már valamivel jobban érzi magát.

— (Az udvari cukrász szerelmi regénye.) A Schwartz-szanatóriumba szállított Weisz Béla udvari cukrász esete sok dolgot ad a rendőrségnek és a törvényszéknek. A rendőrségen dr. Szentkirályi Béla rendőrfogalmazó vezeti a vizsgálatot özy. Siposs Lászlóné, Weisz Béla cukrász állítólagos menyasszonya ellen. Az asszony igen óvatosan válaszol minden kérdésre. Multjára vonatkozólag is igen kiterő válaszokat adogat. Leánykorában éveket töltött Törökországban, állítólag Konstantinápolyban lakó rokonainál. Amikor hazajött, akkor vette el Debrecenben Sipos László vasuti hivatalnok. Hat esztendeje özvegy már s azóta saját bevalása szerint harmincöt forintnyi nyugdíjából és gazdag rokonainak támogatásából élt. Ezek a gazdag rokonok vitették át állítólag a tavasszal a János-kórházból a Vörös Kereszt-kórházba, s küldötték el azután Gleichenbergbe és Szóvátra. A fülében ezeket érő gyémántbutonok ragyognak s drágaköves gyűrűi is vannak. A butonokról azt mondja, hogy azokat még a férje vásárolta. Egy ízben el is zálogosította őket. A rendőrség megállapította, hogy Sipossné állandóan kapott pénzt Weisz Bélától s az a védekezése, hogy az ékszerait San-Franciscóból kapott pénzen váltotta ki, egyáltalában nem igaz. A rendőrség egyébként csütörtökön táviratot küldött San-Franciskóba, hogy Sipossné állítólagos rokonairól pontos adatokat szerezzen. A budapesti polgári törvényszék csütörtökön Weisz Béláné kérelmére elrendelte a zárlatot Weisz Béla összes ingó vagyonára. Két évvel ezelőtt a házastársak csak a készpénz-vagyont osztották szét, a muzeum-körüli üzlet közös tulajdonuk maradt. Zárkondnokul dr. Vértessy Ferenc ügyvédet rendelték ki. Mindezek mellett Weisz Béla rokonai mindent megtesznek arra nézve, hogy őt a szanatóriumból kiszabadítsák.

— (Anarchisták drámája.) Szombaton két anarchista érkezett Moszkvába, egy férfi és egy nő. A két idegen a város egyik rossz hírű szállodájában töltötte el az éjszakát és erről a rendőrség tudomást szerzett. Amikor ezt az anarchista-pár megtudta, menekülni akart. Becsalták a szobájukba a szobapincért, ott megkötözték és azután rázárták az ajtót, hogy így a rendőrök azt higgyék, hogy ők vannak a szobában. Ők maguk pedig az utcára siettek, hogy ellátnak. A rendőrök azonban, akik akkorra már a szálloda elé érkeztek, rájuk ismertek és az egyik meg is akarta ragadni az asszonyt, aki azonban revolverrel rálőtt a rendőrré, aki súlyosan megsebesítve, összerogyott. A többi rendőr a társuk segítségére sietett, mire a férfi-anarchista látta, hogy nincs menekvés, agyonlőtte a társnőjét, aki a lába előtt esett össze. Azután önmagára akart lőni, azonban még mielőtt azt megtehetné volna, egy rendőr golyója őt is megölte.

— (Az idegenben élő magyarok.) Az egész világon most ejtik meg a decemnalis népszámlálást, melynek eredményéből sok tanulságot vonhatunk le az államférfiak, nemzetgazdászok, tudósok stb. Magyar szempontból is fontos a népszámlálás, de nemcsak az itthoni, hanem külföldiek is, mert ebből tudjuk meg, hány millió magyar él a világon. Különösen az osztrák, örökös tartományokban élő magyarokat kellene figyelmeztetni, hogy a népszámláláskor magyaroknak vallják magukat, mert az osztrák sógorék, ha németül is tudnak, a németekhez számítják őket. Az osztrák tartományokban szétszórtan mintegy 300.000 magyar él, magában Bécsben százezerre becsülik a számukat, Bukovinában 15.000 főre tehető a csárgók száma, de a többi tartományokban is sok a magyar, különösen a katonaságnál. Sok magyar él Bosznia-Hercegovinában is. Amerikában és Kanadában a másfél milliót megüti a számuk. Hozzávetőleges számítás szerint a világon csaknem tizenkét millió magyar él, de életjelt nem ad magáról. Így például ki tud róla, hogy Romániában negyedmilliónál több magyar él, akiknek nagyrésze nem kivándorlott, hanem öslakó. A moldvai magyar falvak még megvannak, de az új nemzedékben teljesen elhalványult a magyar érzés, ami a mi bűnünk, mert sohasem támogattuk őket; se az állam, se a kulturegyesületek nem tördtek velük soha. Csóda-e, ha elvesznek a román néptengerben? A népszámlálás eredménye sok, szomorú adatot fog tartalmazni erről is. Vajha legalább okulnánk belőle és a tanulságait hasznunkra tudnánk fordítani a jövőben. Erre azonban kevés a reményünk, mert hiszen még itthon is folyton vesztjük a tért az oláh és tót vidékeken; hogyan menthetnénk meg akkor a külföldön élő magyarokat a nemzeti összetartozandóság és a magyar fajézés számára?

— (Báró Ungern-Sternberg ügye.) Pétervárról táviratozzák: Báró Ungern-Sternberg, a bécsi Telegr. Korr. Bureau letartóztatott képviselője ügyében a vizsgálatot csütörtökön befejezték. A hazaárulás vádját teljesen eljuttették, mert erre bizonyítékok egyáltalán nincsenek. A duma egy titkos üléséről szóló jegyzőkönyvről vonatkozólag a honvédelmi bizottság kimondotta, hogy azt nem lehet báró Ungern-Sternbergre nézve terhelő körülménynek tekinteni. Az okmány a Reutter-ügynökség levelezőjének a tulajdona, aki jelenleg külföldön van. Báró Ungern-Sternberg ellen valószínűleg csak indiszkrécio miatt fognak vádat emelni és a tárgyalás napjáig biztosíték ellenében szabadlábra helyezik.

— (Ehrlich póre.) Kreibig prágai egyetemi tanár klinikáján fellázadtak az Ehrlich-preparátummal gyógykezelt betegek. A beoltás után ugyanis rosszabbodott az állapotuk, amiért bizonyosan nem az oltószert okolható, hanem annak lehet tulajdonítani, hogy a kór már nagyon elhaltalmasodott rajtuk. A páciensek most pörölnek. Biróság elé idézik Ehrlichet is.

— (A sorozások befejezése a fővárosban.) Az ujonctörvény megszavazása után Budapest nyomban hozzáfogtak a sorozáshoz és hogy gyorsabban befejezhessék azt, két sorozóbizottság működött. Az első sorozóbizottság a Mária Terézia láktanyában augusztus 9-én kezdte meg működését, míg a központi városüzem működő másik sorozóbizottság már augusztus 8-án hozzáfogott a munkához. Mindkét bizottság szeptember 2-án készült el a budapesti illetőségűek sorozásával és nyomban hozzáfogtak a Budapest tartózkodó idegenek állításához, melyet csütörtökön delben be is fejeztek. Ezzel a sorozóbizottságok a fővárosban befejezték működésüket, mely után a bizottság feloszlott. Legközelebb hozzáfognak az utóállításokhoz.

— (Népgyűlés az élelmiszeruzsora ellen.) A zuglói munkások gyűlést tartottak szerdán az élelmiszeruzsora ellen. A gyűlés elnöke Schiff Rezső szabómester volt, szónoka pedig dr. Landler Jenő ügyvéd. Dr. Landler azt mondta, hogy községi vágóhidak létesítésével, a szerb és román határ megnyitásával enyhíteni lehet ugyan az élelmiszer drágaságon, de megszüntetni nem lehet. A mérsárosok csak a kis uzsorások, a nagy uzsorások azonban a nagybirtokosok, akik a törvényhozást is a kezükben tartják. Épen ezért félrendszabályok nem sokat érnek, hanem a nagy uzsorások kezéből kell kivenni a hatalmat. Ez csak úgy lehetséges, ha az általános, egyenlő, közvetlen és titkos választójogot behozzák, felszólította a gyűlést, hogy ennek érdekében agitáljanak.

— (Halálos haleset.) A rákosi rendező pályaudvaron csütörtökön reggel Dudás Mihály 19 éves vasuti fékező két kocsit egymásba kapesolása közben megbotlott és a sínekre esett, de olyan szerencsétlenül, hogy a kocsik kerekéi keresztül mentek rajta. Dudás a helyszínen meghalt. Holttestét a boncoló intézetbe szállították.